

Datum van
inontvangstneming

:

01/02/2024

Zaak C-782/23

Verzoek om prejudiciële beslissing

Datum van indiening:

19 december 2023

Verwijzende rechter:

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Litouwen)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

13 december 2023

Verzoekster in eerste aanleg en appellante:

„Tauritus” UAB

Verweerder in eerste aanleg en geïntimeerde:

Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

In tegenwoordigheid van:

Kauno teritorinė muitinė

[omissis]

LIETUVOS VYRIAUSIASIS ADMINISTRACINIS TEISMAS

(Hoogste bestuursrechter Litouwen)

BESLISSING

13 december 2023

[omissis] De uitgebreide kamer van de hoogste bestuursrechter van Litouwen [samenstelling van de rechtbank]

heeft ter terechtzitting in de schriftelijke beroepsprocedure de bestuursrechtelijke zaak onderzocht in het kader van het hoger beroep dat appellante, de vennootschap met beperkte aansprakelijkheid Tauritus, heeft ingesteld tegen de uitspraak van de Vilniaus apygardos administracinis teismas (bestuursrechter in

eerste aanleg Vilnius, Litouwen) van 19 januari 2022 in de bestuursrechtelijke zaak betreffende de vordering van appellante, de vennootschap met beperkte aansprakelijkheid Tauritus, tegen geïntimeerde, de Muitinès departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (douanediens van het ministerie van Financiën van de Republiek Litouwen), met de Kauno teritorinė muitinė (douanekantoor Kaunas), als interveniënt, strekkende tot nietigverklaring van de besluiten.

De kamer (uitgebreid),

heeft het volgende vastgesteld:

I.

- 1 De onderhavige zaak betreft een belastinggeschil tussen appellante, de vennootschap met beperkte aansprakelijkheid Tauritus (hierna: „vennootschap”), en verweerster, de douanediens bij het ministerie van Financiën van de Republiek Litouwen (hierna: „douanediens”). Het voorliggende geschil heeft met name betrekking op het onderdeel van controleverslag nr. 7KM320048M van 14 september 2017 (hierna: „controleverslag”) van douanekantoor Kaunas, waar de vennootschap wordt onderworpen aan een beoordeling en wordt veroordeeld tot betaling van vertragingsrente ten bedrage van 4 853 EUR aan belasting over de toegevoegde waarde (hierna: „btw”) bij invoer.

Rechtsgrondslag: Unierecht

- 2 In artikel 15, lid 2, onder a), van verordening (EU) nr. 952/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie (hierna: „douanewetboek van de Unie”) wordt het volgende bepaald:

„2. Eenieder die een douaneaangifte [omissis] indient, [omissis] aanvaardt de aansprakelijkheid voor al het volgende:

a) de juistheid en volledigheid van de in de aangifte, de kennisgeving of de aanvraag verstrekte inlichtingen;”

- 3 Artikel 70 van het douanewetboek van de Unie luidt onder meer als volgt:

„1. De primaire basis voor de douanewaarde van goederen is de transactiewaarde, te weten: de voor de goederen werkelijk betaalde of te betalen prijs bij verkoop voor uitvoer naar het douanegebied van de Unie, waar nodig aangepast.

2. De werkelijk betaalde of te betalen prijs is de totale betaling die door de koper aan de verkoper of door de koper aan een derde ten behoeve van de verkoper voor de ingevoerde goederen is of moet worden verricht, en omvat alle betalingen die als voorwaarde voor de verkoop van de ingevoerde goederen werkelijk zijn of moeten worden verricht.

3. De transactiewaarde is van toepassing mits aan alle van de volgende voorwaarden is voldaan:

[omissis] b) de verkoop of de prijs is niet afhankelijk gesteld van enige voorwaarde of prestatie waarvan de waarde met betrekking tot de goederen waarvan de waarde dient te worden bepaald, niet kan worden vastgesteld; [omissis]”

- 4 In artikel 173, lid 3, van het douanewetboek van de Unie staat te lezen dat „[o]p verzoek van de aangever [...] binnen drie jaar na de datum van aanvaarding van de douaneaangifte [kan] worden toegestaan dat de douaneaangifte wordt gewijzigd na vrijgave van de goederen, zodat de aangever zijn verplichtingen inzake het plaatsen van goederen onder de desbetreffende douaneregeling kan nakomen”.
- 5 Artikel 128, lid 1, van uitvoeringsverordening (EU) 2015/2447 van de Commissie van 24 november 2015 houdende nadere uitvoeringsvoorschriften voor enkele bepalingen van verordening (EU) nr. 952/2013 van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie (hierna: ‚de uitvoeringsverordening’) bepaalt dat „[d]e transactiewaarde van de goederen die zijn verkocht voor uitvoer naar het douanegebied van de Unie, wordt bepaald op het tijdstip van aanvaarding van de douaneaangifte op basis van de verkoop die onmiddellijk voordat de goederen het douanegebied zijn binnengebracht, heeft plaatsgevonden”.
- 6 Artikel 133 van de uitvoeringsverordening luidt dat „wanneer de verkoop of de prijs van ingevoerde goederen is onderworpen aan een voorwaarde of prestatie waarvan de waarde kan worden bepaald in verband met de te waarden goederen, [omissis] deze waarde [wordt] beschouwd als een deel van de werkelijk betaalde of te bepalen prijs [omissis]”.
- 7 Volgens artikel 85 van richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde is „[v]oor de invoer van goederen [...] de maatstaf van heffing de waarde die in de geldende communautaire bepalingen als douanewaarde wordt omschreven”.

Relevante feiten

- 8 Overeenkomstig een beslissing van 26 mei 2017 heeft douanekantoor Kaunas bij de vennootschap een belastingcontrole verricht voor de periode van 1 oktober 2015 tot en met 30 april 2017, waarbij is vastgesteld dat die vennootschap in de periode waarop de controle betrekking had onder andere verschillende hoeveelheden diesel en vliegtuigbrandstof heeft gekocht van diverse leveranciers en die op het grondgebied van de Republiek Litouwen heeft ingevoerd.

- 9 In de met de leveranciers gesloten overeenkomsten en de aan de vennootschap gezonden pro-formafacturen stond de voor de aankoop van de goederen door de vennootschap voorlopig te betalen prijs (hierna: „voorlopige prijs”) vermeld.
- 10 Bij de aangifte voor het vrije verkeer en het binnenlands gebruik van de aangekochte en ingevoerde brandstof heeft de vennootschap in haar invoeraangiften de voorlopige prijs aangegeven als de douanewaarde van de goederen. De vennootschap heeft in haar aangiften voor de betrokken goederen overeenkomstig een code „6” vermeld voor de vaststelling van de douanewaarde, dat wil zeggen dat zij de waarde heeft bepaald aan de hand van de in artikel 74, lid 3, van het douanewetboek van de Unie en de in artikel 144 van de uitvoeringsverordening bedoelde „fall-backmethode”.
- 11 Volgens de voorwaarden uit de overeenkomsten met de leveranciers werd de voorlopige prijs vervolgens aangepast om de omstandigheden in aanmerking te nemen die zich na de invoer van de goederen hadden voorgedaan, zoals de gemiddelde marktprijs van brandstof in de desbetreffende periode en de gemiddelde wisselkoers voor de desbetreffende periode. Die herziene prijs (hierna: „definitieve prijs”) waren de vennootschap en haar leveranciers overeengekomen door middel van aanvullende afspraken (bijlagen bij de overeenkomsten) op basis waarvan de leveranciers aangepaste facturen hebben afgegeven (afhankelijk van bovengenoemde schommelingen van de marktprijzen was de definitieve prijs in sommige gevallen hoger en in andere gevallen lager dan de voorlopige prijs).
- 12 Nadat de vennootschap die herziene facturen van de leveranciers had ontvangen, heeft zij op eigen initiatief verzocht om een aanpassing van de waarde van de in bovengenoemde invoeraangiften aangegeven goederen.
- 13 Bij de controle is ook vastgesteld dat de vennootschap in de periode van 29 september 2016 tot 1 februari 2017 bij het douanekantoor dertien invoeraangiften heeft ingediend (hierna: „betrokken aangiften”), waarin de met de leveranciers overeengekomen voorlopige prijs was vermeld als de douanewaarde van de ingevoerde brandstoffen (hierna: „betrokken goederen”). Op 6 februari 2017 en 15 maart 2017 hebben de leveranciers aan de vennootschap herziene facturen (hierna: „herziene facturen”) afgegeven met definitieve prijzen voor ingevoerde brandstoffen die hoger waren dan de in de betrokken aangiften vermelde douanewaarde.
- 14 In tegenstelling tot andere gevallen heeft de vennootschap geen verzoek ingediend bij de douaneautoriteiten om de douanewaarde van de goederen in de betrokken aangiften aan te passen en heeft zij de aanvullende invoer-btw niet vóór aanvang van de belastingcontrole (26 mei 2017) aan de staatskas toegevoegd.
- 15 Douanekantoor Kaunas heeft op zijn beurt de methode voor vaststelling van de douanewaarde van artikel 70, lid 1, van het douanewetboek van de Unie toegepast, heeft de op herziene facturen vermelde definitieve prijs als

- douanewaarde van de betrokken goederen aanvaard, heeft de vennootschap onder meer onderworpen aan een aanvullende beoordeling en heeft haar gelast vertragingsrente over de invoer-btw te betalen over de periode vanaf de datum dat de betrokken aangiften door de douaneautoriteiten zijn aanvaard tot de datum van het controleverslag (14 september 2017).
- 16 Het belastinggeschil over die beslissing van de lokale belastingdienst is onderzocht door de douanediens, de Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (commissie voor belastinggeschillen van de regering van de Republiek Litouwen) en de regionale bestuursrechter Vilnius, die beide hebben geoordeeld dat de berekening van de betrokken vertragingsrente gerechtvaardigd was.
 - 17 Bij beslissing van 17 juni 2020 heeft de hoogste bestuursrechter van Litouwen, waarbij appellante hoger beroep had ingesteld, het belastinggeschil terugverwezen naar de douanediens voor heronderzoek, waarbij deze in wezen van oordeel was dat het onverdedigbaar was dat de belastingdienst de douanewaarde van de betrokken goederen had berekend door de zogenoemde „transactiewaarde”-methode toe te passen. Die rechter oordeelde in wezen dat de toepassing van artikel 70, lid 1, van het douanewetboek van de Unie niet kon worden gebaseerd op een definitieve prijs die op het tijdstip van de invoer van de betrokken goederen en op het tijdstip van indiening van de oorspronkelijke aangiften niet bekend was en niet bekend kon zijn.
 - 18 Na de klacht van appellante tegen het betrokken deel van het controleverslag opnieuw te hebben onderzocht, bevestigde de douanediens bij besluit van 31 december 2020 dat deel van het besluit van douanekantoor Kaunas, dat wil zeggen bevestigde dat appellante gehouden was de betrokken vertragingsrente te betalen.
 - 19 Deze (centrale) belastingdienst heeft zich onder meer op het standpunt gesteld dat de feiten die in de bij vaststelling van bovengenoemde beslissing van 17 juni 2020 aangevoerde Unierechtelijke arresten zijn onderzocht, verschilden van de feiten van het onderhavige fiscale geschil en heeft derhalve onder meer geoordeeld dat de vennootschap na de herziene facturen met de definitieve prijs van de leveranciers te hebben ontvangen, verplicht was om te verzoeken om aanpassing van de betrokken invoeraangiften, dat wil zeggen de douanewaarde van de goederen te berekenen overeenkomstig artikel 70, lid 1, van het douanewetboek van de Unie, door de in de herziene facturen vermelde definitieve prijs als de transactiewaarde te aanvaarden. Aangezien de vennootschap die verplichting niet vóór aanvang van de belastingcontrole was nagekomen, mocht douanekantoor Kaunas volgens de douanediens de betrokken aangiften zoals hierboven beschreven aanpassen en vertragingsrente berekenen vanaf de datum van indiening van de oorspronkelijke aangiften bij de douaneautoriteiten.
 - 20 Nadat de regionale bestuursrechter van Vilnius bij beslissing van 19 januari 2022 het standpunt van de douanediens had bevestigd en het beroep van de

vennootschap had verworpen, heeft appellante bij de hoogste bestuursrechter van Litouwen een verzoek om hogere voorziening ingediend.

De kamer (uitgebreid),

is tot het volgende oordeel gekomen:

II.

- 21 Gelet op de bestuursrechtelijke praktijk van de nationale belastingdienst, die duidelijk blijkt uit de omstandigheden van het onderhavige belastinggeschil, geeft de onderhavige zaak aanleiding tot twijfel over de uitlegging van artikel 70 en artikel 173, lid 3, van het douanewetboek van de Unie. Derhalve dient in het onderhavige geval de zaak te worden verwezen naar het Hof van Justitie van de Europese Unie (hierna: „Hof van Justitie”) voor een prejudiciële beslissing over de uitlegging van deze Unierechtelijke regels [motivering voor verwijzing naar het Hof van Justitie].

Voorafgaande opmerkingen

- 22 In dit stadium van de procedure moet ten eerste worden opgemerkt dat het onderhavige geschil weliswaar slechts betrekking heeft op het bedrag van de ten laste van appellante gebrachte vertragingsrente, maar dat het bedrag van de vertragingsrente rechtstreeks verband houdt met het bedrag van de belastingachterstand en met het moment waarop de verplichting tot voldoening van de belastingschuld ontstaat. Indien bijvoorbeeld zou blijken dat de douanewaarde, dat wil zeggen ook de belastbare waarde, verkeerd is vastgesteld, zou het in casu bijgevolg niet mogelijk zijn om te stellen dat (een deel) van de betrokken vertragingsrente gerechtvaardigd is.
- 23 Zoals hierboven vermeld, heeft douanekantoor Kaunas in casu de definitieve prijs van de betrokken goederen, zoals door appellante met de leveranciers overeengekomen na de vrijgave van de betrokken goederen, ten tweede beschouwd als de transactiewaarde, dat wil zeggen, het douanekantoor heeft de aangegeven voorlopige prijs aanvaard, die daarna is herzien (aangepast) om de definitieve prijs uit te drukken als de transactiewaarde.

23.1. Die definitieve prijs, zoals erkend door douanekantoor Kaunas en de douanediens zelf, was en kon niet bekend zijn op de datum van aanvaarding van de aangifte door het douanekantoor (uit de overgelegde overeenkomsten met de leveranciers en de verklaringen van appellante, die door de belastingdienst niet worden betwist, blijkt dat bij de vaststelling van de definitieve prijs de voorlopige prijs is herzien (aangepast) op basis van de gemiddelde, door specifieke instanties openbaar gemaakte marktprijzen en de gemiddelde wisselkoersschommelingen in de betrokken periode).

23.2. Daarnaast wordt ook met de tijdens de belastingcontrole verzamelde gegevens objectief bevestigd dat de definitieve prijs in sommige gevallen was

gestegen en in andere gevallen was gedaald ten opzichte van de voorlopige prijs (de door de vennootschap met haar leveranciers op de datum van aanvaarding van de aangifte overeengekomen voorlopige prijs, kon vervolgens naar beneden of naar boven worden aangepast).

- 24 Ten derde wijst niets er in casu op dat er bij de betrokken transacties sprake was van fraude, misbruik van recht of enige andere vorm van belastingontwijking.

Het (niet) toepassen van de zogenoemde „transactiewaarde”-methode voor de vaststelling van de douanewaarde

- 25 Om te beginnen moet worden nagegaan of artikel 70 van het douanewetboek van de Unie aldus moet worden uitgelegd dat lid 1 van dat artikel niet van toepassing is wanneer op het tijdstip van aanvaarding van de douaneaangifte en op basis van de verkoop onmiddellijk voorafgaand aan het binnenbrengen van de goederen naar het douanegebied, alleen de voorlopig te betalen prijs bekend is, die daarna (dat wil zeggen na indiening van de aangifte en het in het vrije verkeer brengen van de goederen) met het oog op omstandigheden waarover de partijen bij de transactie geen controle hebben en die op het tijdstip van indiening van de aangifte onbekend zijn, naar boven of naar beneden wordt aangepast.
- 26 In dat verband moet worden opgemerkt dat uit artikel 70 van het douanewetboek van de Unie en artikel 128, lid 1, van de uitvoeringsverordening redelijkerwijs kan worden opgemaakt dat voor het toepassen van de „transactiewaarde”-methode voor de vaststelling van de douanewaarde de werkelijk betaalde of te betalen prijs bekend (of bepaalbaar) moet zijn op het tijdstip waarop de aangifte bij de douaneautoriteit wordt ingediend.
- 27 In artikel 70, lid 3, onder b), van het douanewetboek van de Unie wordt bovendien uitdrukkelijk bepaald dat de betrokken methode niet van toepassing is wanneer de verkoop of de prijs afhankelijk is van enige voorwaarde of prestatie waarvoor geen waarde kan worden vastgesteld met betrekking tot de goederen waarvan de waarde wordt bepaald. In casu maakt/maakte de latere aanpassing van de voorlopige prijs deel uit van de „voorwaarden voor de verkoop” van de betrokken goederen in de zin van onder meer die bepaling van het douanewetboek van de Unie (zie in die zin onder meer arrest van het Hof van Justitie van 19 november 2020, 5th AVENUE Products Trading, C-775/19, EU:C:2020:948, punten 38-42). Zoals hierboven is vermeld, was de definitieve prijs op het tijdstip van de indiening van de betrokken aangiften evenwel niet bekend en had die prijs daarna verhoogd of verlaagd kunnen zijn, dat wil zeggen dat de invloed van de betrokken voorwaarde voor de verkoop op de daadwerkelijk verschuldigde definitieve prijs wordt geacht niet te zijn beoordeeld en niet had kunnen worden beoordeeld op het tijdstip waarop deze goederen in het verkeer zijn gebracht.
- 28 Ook is geoordeeld dat indien van de aangever wordt verlangd dat hij de „transactiewaarde”-methode toepast wanneer de werkelijk betaalde of te betalen prijs van de voor de uitvoer verkochte goederen op het tijdstip van indiening van

de aangifte niet kan worden vastgesteld (niet bekend is), dit onverenigbaar zou zijn met de verplichting van artikel 15, lid 2, onder a), van het douanewetboek van de Unie. Bovendien kan het in de aangifte vermelden van een voorlopige prijs, die vervolgens naar beneden of naar boven wordt bijgesteld, leiden tot een arbitraire of fictieve douanewaarde, wat onverenigbaar zou zijn met de toepassing van de betrokken methode van vaststelling van de douanewaarde (zie in die zin bijvoorbeeld arrest van 9 juni 2022, *Baltic Master*, C-599/20, EU:C:2022:457, punten 26 en 27 en aldaar aangehaalde rechtspraak).

- 29 Ook dient te worden opgemerkt dat het Hof in punt 35 van de uitspraak van 20 december 2017 in *Hamamatsu Photonics Deutschland* (C-529/16; EU:C:2017:984) heeft geoordeeld dat „zij niet toestaan dat als douanewaarde wordt gehanteerd een overeengekomen transactiewaarde die bestaat uit deels een aanvankelijk in rekening gebracht en aangegeven bedrag en deels een forfaitaire correctie daarop na afloop van het afrekeningstijdvak, zonder dat het mogelijk is te weten of aan het einde van het afrekeningstijdvak deze correctie naar boven of naar beneden zal plaatsvinden”. Zoals de douanediens opmerkt, onderscheiden de feiten die ten grondslag lagen aan de zaak die heeft geleid tot het arrest *Hamamatsu Photonics Deutschland*, zich echter van de feiten in de onderhavige zaak: die beoordeling was gebaseerd op de algemene beginselen voor de uitlegging van het recht zoals beschreven in de punten 24 tot en met 33 van dat arrest en dat leidt tot de conclusie dat de zogeheten „transactiewaarde”-methode ook in casu op het tijdstip van indiening van de betrokken aangiften (de oorspronkelijke aangiften) niet op de vennootschap van toepassing had mogen zijn.

De verplichting om de aangegeven douanewaarde van de in het vrije verkeer gebrachte goederen te wijzigen

- 30 In de onderhavige zaak rijst ook de vraag, of artikel 173, lid 3, van het douanewetboek van de Unie aldus moet worden uitgelegd dat de aangever niet verplicht is de douaneautoriteiten om een aanpassing van de overeenkomstig artikel 74 van dat wetboek vastgestelde en aangegeven douanewaarde te verzoeken wanneer de werkelijk voor de goederen te betalen prijs, bedoeld in artikel 70, lid 1, van dat wetboek, die op het tijdstip van de indiening van die aangifte niet bekend was en niet bekend kon zijn, bekend wordt nadat die goederen in het vrije verkeer zijn gebracht.
- 31 In casu hebben douanekantoor Kaunas en de douanediens in wezen besloten dat de vennootschap na de ontvangst van de herziene facturen verplicht was te verzoeken om herziening van de betrokken aangiften en om de douanewaarde van de goederen te berekenen volgens de procedure van artikel 70, lid 1, van het douanewetboek van de Unie, door de definitieve prijs die is overeengekomen na de indiening van de aangiften en het in het vrije verkeer brengen van de goederen als transactiewaarde te vermelden. Aangezien de vennootschap zich niet tot het bevoegde douanekantoor had gewend, heeft douanekantoor Kaunas zelf de hierboven beschreven douanewaarde aangepast.

- 32 In dat verband dient allereerst te worden opgemerkt dat artikel 173, lid 2, van het douanewetboek van de Unie de algemene regel bevat dat na de vrijgave van de goederen, zoals in casu het geval is, de aangever (importeur) de douaneaangifte niet meer mag wijzigen. Bij wijze van uitzondering wordt in artikel 173, lid 3, van dat wetboek bepaald dat op verzoek van de aangever kan worden toegestaan dat de douaneaangifte wordt gewijzigd na vrijgave van de goederen, zodat de aangever zijn verplichtingen inzake het plaatsen van goederen onder de desbetreffende douaneregeling kan nakomen.
- 33 In het licht van deze bepalingen zij eraan herinnerd dat de douanewaarde enerzijds de werkelijke economische waarde van een ingevoerd goed moet weergeven en rekening moet houden met alle elementen van dat goed die een economische waarde vertegenwoordigen (zie in die zin met name arrest van 22 april 2021, Lifosa, C-75/20, EU:C:2021:320, punt 24 en aldaar aangehaalde rechtspraak). Anderzijds blijkt uit artikel 173, lid 3, van het douanewetboek van de Unie niet dat deze bepaling een verplichting en niet een recht inhoudt voor de aangever om te verzoeken om herziening van de aangifte, en de woorden „wordt gewijzigd” impliceren ook dat er in de aangifte vergissingen of onjuistheden zijn die moeten worden gecorrigeerd. In dat verband bestaat twijfel of het niet-toepassen van een methode voor de vaststelling van de douanewaarde die op het tijdstip van indiening van de aangifte niet kon worden gebruikt, als een dergelijke vergissing of onjuistheid kan worden beschouwd.
- 34 Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt met name ook dat overeenkomstig het beginsel dat een aangifte onherroepelijk wordt zodra zij is aanvaard, de elementen van de aangifte slechts kunnen worden gewijzigd in de gevallen die in het recht van de Unie strikt zijn geregeld (zie in die zin bijvoorbeeld arrest van 17 september 2014, Baltic Agro, C-3/13, EU:C:2014:2227, punt 43 en aldaar aangehaalde rechtspraak) en dat de mogelijkheid om een verklaring als bedoeld in artikel 173, lid 3, van het douanewetboek van de Unie te wijzigen, strikt dient te worden uitgelegd (arrest van 8 juni 2023, Zes Zollner Electronic, C-640/21, EU:C:2023:457, punt 43).
- 35 In dit verband dient te worden opgemerkt dat in artikel 176, lid 1, onder c), van het douanewetboek van de Unie de Europese Commissie wordt belast met het vaststellen van de procedure voor de wijziging van een douaneaangifte na de vrijgave van de goederen overeenkomstig artikel 173, lid 3. De uitvoeringsverordening, die, zoals blijkt uit overweging 39 ervan, onder meer is vastgesteld om „de situaties [vast te stellen] waarin een douaneaangifte na het vrijgeven van de goederen kan worden gewijzigd”, voorziet echter niet in de wijziging van de aangifte in een situatie als de onderhavige, namelijk wanneer na de indiening van de aangifte in leveringsovereenkomsten aangebrachte wijzigingen ertoe leiden dat bekend wordt wat werkelijk voor de goederen moet worden betaald. Daartegenover staat bijvoorbeeld artikel 130, lid 3, van de uitvoeringsverordening waarin uitdrukkelijk wordt verboden om kortingen die voortvloeien uit wijzigingen van het contract na het tijdstip van aanvaarding van de douaneaangifte in aanmerking te nemen.

III.

1. [omissis] [verplichting tot indiening van het verzoek krachtens artikel 267, derde alinea, VWEU]

2. Om de gerezen twijfel over de uitlegging en de toepassing van de bepalingen van Unierecht betreffende de rechtsverhoudingen in het onderhavige geschil weg te nemen, is het in dit geval dienstig het Hof van Justitie te verzoeken om uitlegging van de betrokken Unierechtelijke bepalingen. Een antwoord op de in het dictum van de onderhavige beslissing geformuleerde vragen is van cruciaal belang voor de onderhavige zaak, omdat daarmee in het bijzonder het primaat van het Unierecht wordt gewaarborgd en het mogelijk wordt om de omvang van de btw-verplichting van appellante bij invoer en het moment waarop die verplichting is ontstaan, te beoordelen, dat wil zeggen de omstandigheden waarmee met name de bevoegdheid van de belastingautoriteit om over die belasting verdragingsrente te heffen rechtstreeks te maken heeft.

In het licht van het voorgaande [verwijzing naar bepalingen van procesrecht], heeft de betrokken kamer

het volgende gelast:

[standaard procedurele formulering]

Het Hof van Justitie [van de Europese Unie] wordt verzocht om een prejudiciële beslissing over de volgende vragen:

1) Moet artikel 70 van verordening (EU) nr. 952/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie aldus worden uitgelegd dat lid 1 van dat artikel niet van toepassing is op een situatie zoals de onderhavige, waarin op het tijdstip van aanvaarding van de douaneaangifte en op basis van de verkoop die plaatsvond onmiddellijk voorafgaand aan het binnenbrengen van de goederen naar het douanegebied, alleen de voorlopig te betalen prijs bekend is, die daarna (dat wil zeggen nadat de aangifte is ingediend en de goederen in het vrije verkeer zijn gebracht) met het oog op omstandigheden waarover de partijen bij de transactie geen controle hebben en die op het tijdstip van indiening van de aangifte onbekend zijn, naar boven of naar beneden wordt aangepast?

2) Moet artikel 173, lid 3, van verordening nr. 952/2013 aldus worden uitgelegd dat de aangever niet verplicht is de douaneautoriteiten te verzoeken om aanpassing van de overeenkomstig artikel 74 van dat wetboek vastgestelde en aangegeven douanewaarde, wanneer de werkelijk voor de goederen te betalen prijs, zoals bedoeld in artikel 70, lid 1, van die verordening, die op het tijdstip van indiening van die aangifte niet bekend was en niet bekend kon zijn, zoals in het onderhavige geval, bekend wordt nadat die goederen in het vrije verkeer zijn gebracht?

[standaard procedurele formulering en samenstelling van het gerecht]